

ELŐFIZETÉS; FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván hűzhoz küldve:
 Egy évre 3 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 50 kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.
 Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
 Éves számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban

BARS.

HIRDETÉSEK

Negyhasábo- petit-sor egyszeri közlésért 7 fr.
 kétszeriért 6 kr. többszöriért 5 L. fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 Lr
A nyilttérben:
 minden négyhasábo garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összeköttesben levő hirdető-írások, elő-
 fizetők, vagy a gyakori hirdetők tetemes díj-
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) juttatandók.
 Kéziratok vissza nem adandók.
FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,
 —+—+ **vasárnap reggel.** +—+—

A hirdetések, előfizetéseket s a reklamáziókat a kiadóhivatalba:
 (Takaré- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

96/1891. Léva város tanácsától.
Hirdetmény.

Mindazon érdekelt adófizetők, kik az általános jövedelmi pótdadókiutetésnél tekintetbe veendő adóssági kamatok % levonását érvényesíttetni kívánják, figyelmeztetnek, miszerint tartozási vallomásaikat folyó hó végeig annál bizonyosabban nyujtsák be, mert azontul, folyó évi február hó 1-től 15-ig, csak is igazolási kérelemmel felszerelt vallomások fogadtatnak el.

Léván, 1891. évi január 10 én.

Tuschnay János,
 aljegyző.

Az italmérésü ügyek.

Azon új institucziók, melyek az italmérésü jog megválthatása folytán hoztattak és életbeléptettettek, az italméréssel foglalkozók vérmes reményeit ki nem elégitették, mit bizonyít az, hogy az italmérésü jog megnyeréseért nincs oly kereset s kínálás, mint ezelőtt egy évvel, mikor lázas izgalomba hozta az ezen üzlet után vágyó s üzérkedni kívánó, nem csekély számú közönséget.

Az érdeklődés tehát nem oly élénk többé, sőt a tapasztalatok azt mutatják, a mennyiben több helyen fordulnak olyan jelenségek, hogy a kínálattól a kereslet távozik, csökkent az italmérésü üzlet becsé s a hozzákötött vérmes remények haszna sok helyen csütörtököt mondott.

Mindezen tapasztalatok, daczára kedvezőtlen voltak, a regálé megválthatási ügyére befolyással ez idő szerint nincsenek, mert az állam érdekei a vállalat első szakára nyereséges állapotba jutottak s kedvezőleg helyeztettek el. Némely egyesek pedig kiváló jó üzletet csináltak.

Az első évnek első részei élénk reményben biztatták a vállalkozókat, az

évnék vége felé azonban már jelentkeznek oly esetek — habár kevés számmal eddig, melyek az üzlettől minden áron távozni kívánnak, sőt vannak jelenségek, melyek a vállalkozók futását is involválják.

Ezek azonban csak oly dolgoknak veendő fel, melyek minden ügyben és minden tárgyban, mely a nagy közönség részvételére van fektetve, sporadicze előfordulnak a nélkül, hogy a vállalatnak fejlődésére oly biztos s lényeges hatással volnának, melyek annak folyamát kérdéssé tennék.

Aztán minden vállalat olyan, melynek jó és rossz körülményei vannak, ezeknek lebontása, úgy hogy végvesztés ne érje, a vállalkozók szolidaritása és szakavatott ügyessége által van biztosítva.

És mi szivesen koncedálunk minden realitást, üzleti ügyességet a gyakorlati életbe lépett italmérésü vállalkozóknak. Ezen jóakaratumk és bizodalumunk azonban nem terjedhet odáig, hogy azt az igazság rovására ápoljuk s ezért sietünk kimondani azon, a tapasztalatok által szerzett meggyőződésünket, hogy a regálemegválthatás, daczára eddig elért fényes eredményeinek, nem nyujt elég biztos alapot a váltásü összeg s díjak megnyerésére s hogy az eddigi kedvező eredmény a gazdasági eszközök javulása nélkül fenn nem tartható.

Azon rohamosan terjedő bajt, melyet a szőlőtermésünket megsemmisítő filokszteraterjedés idéz elő, melynek folytán bortermésünk felére szállt, már nem képes mesterségesen csinált bor, sem a szesznek a szaporitása pótolni, mert minden italnak megvan a maga közönsége s habár a különféle italok megteremtik a maguk közönségét, de azonfelül, hogy ehhez hosszú idő kiváutatik, még sem lehet előidézni azt az állapotot, hogy a magyar a szesz-, a pálinkafogyasztás között álljon és

foglaljon tekintélyes helyet, mert azt lakó vidéke s tájéka nem teszi kedvezővé. Így nem helyettesíthető a magyarnak a bor élvezete a sör által sem. Mindezen italokra tehát azon jövő áll, hogy elterjedésük csak kis mértékben várható, mely kis mérték azonban a bor hiányát semmikép sem képes pótolni. Ezért a szesz italoknak kevesbedése azok árát emeli, az áremelés pedig a fogyasztókat elüzi.

Ezen viszonyok pedig éppen nem nyujtanak kedvező kilátást arra, hogy a regálejövedelem emelkedjék, mert a közönség, fogyasztók kevesbedése, soha sem szolgálhat pótlásul az ár fel-emelésével.

Hozzátevé, hogy a nagymérvü megadóztatása a szesz italoknak — a mi nálunk életben van — a mint nem alkalmas eszköz a szesz fogyasztására, úgy a szesz kiállítási költségei is hatással bírnak, melyen tul a vállalkozás annak előállítására s forgalomba hozására távozik, s tőle elidegenedik.

Ezt tanusítják azon példák, melyek a regálemegválthatás és a szesz árának és kvantumának megalapítása után előállottak, s melyek szerint a szesz termelése megesökkent. Omne nimum vertitur in vitium.

S nekünk pedig úgy látszik, hogy e téren az utóbbi kellő tekintetbe nem vétett.

Szívülv örvendünk, ha ezen aggályunkat a remélt jó jövő megzáfólandja kedvező eredménnyel.

**Léva rendezett tanácsu város szer-
 vezési szabályrendeletének tervezete.**

6. §.

A képviselőtestület a hatáskörébe utalt ügyekben, — mint testület — rendes és rendkívüli közgyűlésein jár el.

maga se bánta e kis pajzánságot . . . hisz az ispán ur mindig oly szép ajándékot hozott neki; a mult vasárnapi berényi bucsun is oly szép melltit vett neki a Mózi zsidónál. Hiszen az apja se haragudott azért, hogy elfogadta, meg Timárné asszony sem vette szemére, ki pedig mindig a Galambosi Pisával üldözte.

— No, szép hugom, irt e már a Pistád, mióta a városból elmentek a „grániczra”? Ugy-e, hogy nem? — kérdé Timárné gunyosan.
 Fehér Lidi nehéz sóhaj közt felelte azt a fájó „nem”-et.
 — Tudtam én azt, lelkem, ki-ebb gondja is nagyobb annál, hogy eszébe tartson, régen elfelejtett az már, más számára tartogatja az a csókjait, a kit egyszer már ki visznek a „grániczra”.
 — Gondoltam én már ezt, Timárné asszonyom, de nem tudom a szívemmel elhitetni! Nem, nem én!
 — No hát csak hitegesd magadat, vigyázz rá, az öreg Timárné mondja, keserü csalódás lesz ennek a vége!

S a tapasztalatlan falusi lányka jobban hitt a ravasz vén asszonynak, mint szívének. Meg akarta boszulni Galambosi Pistát. Viszért ajkára a csattogó dal, arczára a rózsapír, szemébe a kaczer tűz . . .
 Timárné asszony pedig ravaszul mosolyogva rejté el a fiatal ispán ajándékait.

— Édes Fiam, Pista, kár volt neked meggyógyulnod, minek is jöttél haza a „grániczról”, minek . . .

most aranyos hangodat, pedig jobban menne ám úgy a munka; no lám, most is ott foltozod a hálót, hol nincs is kiszakadva. Ej, ej, szép galambom, talán a te sziveden is sebet ütött, mint a biró uramék Rózsijác, hogy elmentek a legények a katonaságot leszolgálni.

— Hogy szeret tréfákozni, Timárné asszony, — mondá Lidi mosolyogva, de ez a mosoly úgy fájtt neki.
 — Haj, szép tubiczám, nem hiába huzatta Galambosi Pista az öreg Ferke cigánygyal azokat a szomorú nótákat!

— Már kigyelmed is a rossz nyelvek után beszél!
 — Ne haragudjál, szép gyöngyvirágom, hiszen ez nem baj ám; de tudod, az a kis csónak nem ok nélkül szokott kikötni o't a füzes alatt . . . de csitt . . .
 Fehér Lidi szemérmesen csüggesztette le kis bóbítás fejét, s szomoruan foltozá tovább a hálótak.

* * *
 Nem hiába vo't sok dolga a fiatal ispánnak a berényi halászgazdával, nem is kerülte ki a figyelmét a vén halász bánatos arczu, fekete szemü leánya, kitél szebb nem vo't a faluban, de még a gróf ur portáján sem. A fiatal ispán, ha a halászkunyhó felé járt, nem is felejtette el kötekedni a félénk leánnyal, s oly édesen mosolygott, midőn a szép Lidi haragos szeméit láthatta, ha piros ajkát megesipheite.

Később pedig, midőn látta a halászeleány, hogy bizony a csinos, fiatal ispán meg nem hátrál fenytő szeméi előtt, hát

Rendes közgyűlés minden második hó első felében tartandó és az előző évi számadások megvizsgálása a minden év márczius hó első felében — a jövő évi költségvetés megállapítása pedig a minden év szeptember hó első felében tartandó rendes közgyűlésen eszközözlendő.

Ha a polgármester, vagy maga a képviselőtestület jónak látja, vagy a képviselőtestület tagjainak egy negyede írásban kérelmezi, a polgármester által rendkívüli közgyűlés hivandó egybe és pedig az utolsó esetben a kérelem benyujtásától számított 8 nap alatt.

Ezenkívül a törvényhatóság közgyűlése, — a közigazgatási bizottság és az alispán felhívására is összehivandó a közgyűlés.

A rendes közgyűlések mindenkor délelőtt 10 órakor kezdődnek.

7. §.

A polgármester vagy helyettese mind a rendes, mind a rendkívüli közgyűlés határnapjáról és órájáról s az azokon felveendő tárgyakról a képviselőtestület tagjait legalább 24 órával előbb meghívó-jegyek által értesíteni tartozik. Ezenfelül a tárgyalás alá veendő ügyek jegyzéke a város háza hirdetményi tábláján is kifüggesztendő.

8. §.

Közgyűlésen csak a közölt tárgysorozatban felvett, vagy azokkal lényegileg összefüggő tárgyak s indítványok vétethetnek tanácskozás alá. A közgyűlést összehívó polgármester azonban köteles a közgyűlés bármely tagja által írásban bejelentett minden indítványt a közgyűlés tárgysorozatába felvenni, ha a bejelentés a közgyűlés megkezdése előtt 24 órával történik.

Közérdekü ügyekben felvilágosítás nyérése végett kérdéseket, interpellációkat a közgyűlés minden tagja intézhet a gyűlés elején az illető tisztviselőhöz. Az ezekre vonatkozó feleleteket még azon, vagy a legközelebbi közgyűlésen a tisztviselő megadni köteles. A választ a közgyűlés vagy tudomásul veszi, vagy tárgyalásra kitüzi.

— Hát mégis igaz az, a mit hallottam? — sóhajtott keserüen Galambosi Pista. Ugy áldja meg az Isten a csapodárt!

Azután megfordult a düledező viskó ajtajában, szemére huzta pörge kalapját és ment a falu koresmájába; újra huzatta az öreg Ferke cigánygyal azokat a szomorú, szívrepesztő nótákat, s mulatott keservesen, egyedül, míg a csillagok feljöttek.

Ekkor lázas gondolatlalt ment a szép Balaton partjára s bezörgött Fehér Lidi vilagos ablakán.

— Fehér Lidi, szép virágom, gyere ki egy szóra.

— Hideg van oda künn, félek tőled Pista!

— Ne félj, édes lelkem, forró csókra, meleg ölelésre várlak.

Fehér Lidi remegve jött ki a kis ajtón, úgy félt a találkozásól.

— Gyere, szép világom, a kis csónakba, oly sok mondani valóm van, hiszen három éve nem láttalak már.

— Nem, Pista, hallod, hogy zug, hullámos lesz a Balaton.

— Ne félj, gyöngyvirágom, csendes a Balaton a füzes alatt — azzal ölébe kapta a remegő leányt, bevitte a csónakba s elkezdett evezni a füzes felé.

A Balaton zugott, a fehérü habok mormolva nyaldoták a gyorsan előre haladó csónakot.

— De rémitő a szened pillantása, úgy félek ma tőled — didergé a sápadt Lidi — hova viszesz el Pista?

TÁRCZA.

A szép Balaton lakói.

I.

Mikor a szép Balaton háborog.

— Esküszöm az égre, szívem szerelmére, hogy hű leszek hozzád Galambosi Pista! . . .

— Meg is áld érte majd az én Is'tenem!

S megpecsételték az esküt egy hosszú, forró csókkal, édes öleléssel, s aztán elváltak.

Pista még egyszer odament a szép Balaton partjához kötött csónakhoz, gondosan berakta az evező lapátokat, megigazította a kifeszített hálót s azután megindult a kised falu felé lassan, lecsüggesztett fövel. Majd megállt s még egyszer visszatekintett az egyszerű halász-kunyhó felé s úgy fájtt a szíve, midőn a halvány hold rezgő világáráll látta a halász szép leányát a kerítésre dőlve, amiatt könyező szeméit fehér kendőjével elfödte. Megfordult, hogy ne lássa keservét s szomoruan elsietett.

Fehér Lidi még egyszer a távozó után intett, s midőn az eltűnt, összetette remegő két kezét, fölnezt a csillagos égre, azután bement a halászkunyhóba, a hideg ablakhoz szorította a lázas homlokát s onnan nézte mérően a szép Balaton csendes felszínét, melyen a hold világa ragyogó tüzzszalagban huzódott végig.

Másnap szomoruan üldögélt Lidi a kunyhó előtt s a szakadozott hálótak fonogatta.

— Ejnye, Lidi lelkem, de nem hallani

Ennek eldöntéséhez minden tagnak joga van hozzászólani.

A közgyűlés bármely tagja által a közgyűlés megkezdése előtt 24 órában belül bejelentett önálló indítványokat köteles a polgármester a közgyűlés tudomására hozni. Ezen, valamint a közgyűlésen felmerült önálló, a tárgysorozattal össze nem függő indítványok felett a közgyűlés napirendre terhet, vagy jogosult azokat a következő rendes vagy rendkívüli közgyűlésre tárgyalásra kitézni.

9. §.

A képviselőtestületi közgyűlés rendszertől elnöke a polgármester. A közgyűlést ő nyitja meg és zárja be, a tanácskozással ő vezeti s örököl az ügyrend megtartása felett.

Ha a rendes elnök akadályoztattnak, a helyettes polgármester, ennek távollétében a korra nézve legidősebb, jelenlevő tanácsnok elnököl.

A közgyűlés jegyzőkönyveit a főjegyző, ennek akadályoztatása esetén az aljegyző vezeti, előadóként pedig a hatáskörükbe utalt ügyekben az előadó tanácsnokok működnek.

10. §.

A közgyűlés tárgysorozatát a polgármester, vagy helyettese illetve a városi tanács állapítja meg.

Hogy valamely indítvány, vagy kérvény a közgyűlés elé tartozik-e vagy nem, azt a közgyűlés állapítja meg. A tárgyak következőképp sorozandók és tárgyalandók.

- kormányi, vagy vármegyei rendeletek;
- alispáni végzések;
- a tanács vagy egyéb bizottságok jelentései és pedig első sorban azok, melyek a pénzügyekre vonatkoznak;
- a más idegen hatóságokkal való levelezések;
- kérvények;
- az egyéb ügyek.

Az ülés a kitűzött időben pontosan megnyitandó, tekintet nélkül a megjelentek számára.

11. §.

A ki a felvett üggyel szólni akar, magát a jegyzőnél előjegyezteti és ennek sorrendjében jut szóhoz.

Mindenki csak kétszer szólhat minden tárgyhöz, az elnök és az ügy előadója azonban akárhánszor. A tiszti ügyész pedig a vita berekesztése után harmadszor is. Az indítványozót zárbeszéd is megilleti.

Szót kérhetnek a tárgyalás folyama alatt bármikor azok, kik:

- személyes megtámadásra válaszolni;
- a házszabályokra hivatkozni;

— Esküvőre, Fehér Lidi . . . örök boldogságba . . .

A füzes alá értek. Galambosi Pista a hullámokba dobta az evezőket s átölelte hűtlen kedvesét, kilépett vele a csónak szélére . . . az elfordult, egy sikoltás . . . a zugó hullámok összecsaptak fölöttük.

A szél még jobban süvölt Badacsony felől, s kavargja a Balaton hullámain, a levegőben megriadt sirály-csapat röpköd a füzes fölött.

A vén halász fuldokolva zokogja a parton:

— Nem kell semmi pénzed, a leányomat add vissza!

A fiatal ispán az evezőkre támaszkodva, fagyosan feleli:

— Minek tréfálnak, midőn a szép Balaton háborog?!

II.

Hova lett a Turi Gergely büszkesége?

— Megmondtam már, leány, elég legyen a sirásból, mert . . .

— Ne erőlted, édes apjukom, ha nem szereti.

— Asszony, még te is? Egy szó, mint száz, a leány Kerekes Gábris felesége lesz — mondá fenyegetve Turi Gergely, bíró uram.

S nem mertek többé neki ellent mondani, ismerték már jól a természetét.

Turi Gergely pedig befogatta a két pej csikót és elvágatott rajtuk megvenni a menyasszonyi ruhát és koszorút. Vett is olyan szépet, milyen csak a bíró leányához illett.

A mint szokás, Turi Rózi maga varrta meg azt, de lassan is készült ám; mert minden öltés oly nehezen esett neki, min-

c) napirendetérést indítványozni;

d) vagy indítványuktól elállni akarnak.

Elnök a vitát mindaddig be nem zárhatja, míg a tárgyhöz szólni kívánók vannak.

12. §.

Mindenki csak olyan ügyek tárgyalásában vehet részt és szavazhat, melyek által közvetlenül érdekelve nincs.

A ki a község közjavalmait hasznosbíró vagy a községgel szerződési viszonyban van vagy perben áll, a község közjavalmaira vonatkozó, vagy a szerződési viszonyból eredő, vagy a perhez tartozó semminemű ügyek tárgyalásában részt nem vehet.

13. §.

Szólót senki sem szakíthatja félbe, kivéven az elnököt, ha az illető a tárgytól eltérne vagy illetet sűrű kifejezéseket használna. Ily esetben az elnök figyelmezteti, azután rendre utasítja s ha ez nem használja, azon tárgyban a szót töle megvonja.

14. §.

Az elnök joga és kötelessége a tanácskozási rend megtartása. A ki a tanácskozás méltósága vagy a gyűlés tagjai ellen sértő kifejezéseket használ s azt az elnök első felszólítására rögtön vissza nem vonja, avagy botrányos magaviselete által a tanácskozást figyelmeztetés dacára zavarja, sértést követ el és a gyűlés által, a felelősségre kizárásával, 50 főtig terjedhető, közigazgatási uton behajtható és a szegény alapra fizetendő bírsággal büntetethetik.

A bírsággal terhelt, míg azt le nem fizette, gyűlésekben részt nem vehet.

Ha széksértés megtorlása indítványoztatott, elsőben a felett kell szavazni, hogy a vádlott büntetendő-e, azután a bírság mennyisége felett.

15. §.

A közgyűlések nyilvánosak, de a hallgatóság, — melynek részére lehetőleg külön hely jelöltetik ki, — az elnök által, vagy a közgyűlés határozatából kintasítandó, ha a rendet s esendőt megintés után is zavarja, a tanácskozást gátolja, vagy a gyűlés tagjait sértegeti.

A határozatok azonban mindig nyilvánosan mondandók ki.

16. §.

Míg valamely tárgy határozattal ellátva nincs, másakra átmenni nem lehet.

Az egyszer már elintézt ügy 30 nap eltelté előtt újra tárgyalás alá nem vétethetik.

A kérdést szavazásra az elnök teszi fel.

Szavazás előtt a kérdés megállapításához a tagoknak jogukban áll szólni, vélemény-különbőség esetén a kérdés feltevésénél a többség határozata dönt.

(Folyt. köv.)

denik egy fájó könyvébe került. S mire elkészült, a róza is eltűnt a bíró uram szép leány arczáról.

Ott üdögelt napokon át a virágos kis kertben a nagy hársfa alatt, hogy ne lássa senki, két kezébe hajtván bánatos arczát — zologott, olyan fájón, olyan keservesen. Ha meglátogatta gazdag vőlegénye, egész lelkében remegett, ha átölelte karesu derekát, daczosan fejté ki magát annak karjai közül.

— Majd csak összeszoknak, megváltozik a lány, ha egyszer asszony lesz belőle. Kellene is, ha én az ő pityergésére annak a szegény koldusnak adnám, csak nem tesztem bázamat az egész falu népe előtt nevetségessé! — mondogatá büszkeséggel Turi Gergely, ha leánya szomorúságára figyelmeztették.

Pedig delly tette volna, hiszen a szegény Rózsit az egész falu úgy szerette.

Elérkezett a menyegző napja, a kis falu népe ünnepiesen öltözve ott állt a bíró uram háza előtt, kíváncsian várva a lakodalmas menet megindulását. Turi Gergely ki is tett magáért, hogy lássa az egész falu, mi lakozik a bíró uram portáján. Vidám heje-huja közt megindult a lakodalmi sereg a szomorú menyasszonnyal.

A mint a korcsma előtt elhaladtak, bubánatos nóta ütötte meg füleiket. Ott prédálta Farkas Peti csodálatos gyorsan kis örökségét, hej pedig de ráfért volna. Ott mulatott már kora reggel óta. Hogyisne? hiszen most vitték a szeretőjét esküvőre . . .

Az öreg Ferke cigány ott állott előtte kopott hegedűjével s oly fájdalmasan húzta azokat a szivetrázó nótákat, azokon a vásott hurokon, hogy még magának is

Budapest, 1891. január 8-án.

— A farsang. — Szabad a vásár — Az elmáradt jogászbál. — Veszedelem a Dunán. — Nagy hó a fővárosban. — Melegedő szobák. —

Egy bibliai mondás azt tartja, hogy örüljünk az örülőkkel és szomorkodjunk a szomorkodókkal. Ennek az elvnek praktikus hasznát csak a farsangban veszi különösebb figyelembe a mai ember, kinek fejében a haldokló XIX. század hallatlan eszméi csiréznek, mint a pinczében elrakott burgonya. Ma megszoktuk azt, hogy egyik a másik bajával ne törődjék. A kinek oka van a busulásra, sirjon. Mert ember az ember. Egy olyan fogalom, mely az élő lények — az állatok generációjának csak a magasabb foka által különbözik a többitől. Az az isteni szikra, melyet sokan oly fennhirdetnek, bizony csak keveseknek adatott az égnek-ingyenvaló kegyelméből.

A farsang zajos napjai azok, melyeken legalább egyszer mindenki akar mulatni. Beletörődik az ember mindenbe s csak olyan lesz, mint egy gép. Én nem is tudom azt annak felróni, ha valaki mulat, mert szerintem egyedül ez különbözteti meg az embert az állattól. Mert az állat is eszik, iszik és utódokat nemz, csak úgy, mint az ember, de nem mulat. Hogy valaki mulatni tudjon, ahhoz már magasabb kedélyhangulat kívántatik.

Itt a fővárosban már elkezdődött a farsang. Az utcákon lobogó zászlók hirdetik előre a bálakat. A síma parketteken elfelejtik az ember buját-baját. Ebben az esztendőben úgy is olyan rövid a farsang. Ha most kimulatja is magát, busulhat az egész esztendőben, elég hosszú lesz annak, a ki nem győző a jobb időkre várni. Majd ha eljön a hamvazó szerda és emlékeztet arra, hogy porból lettünk, porrá leszünk, elég időnk lesz a hümbánatra. És hű fiatal az ember, és ha a fiatal ereiben még forró liktéttel pezseg a vér, ki róna fel bűnül, ha öt hétre elfeledkezik a memento moriról.

A mamák, meg az apák kiadták a jelszót, hogy szabad a vásár. Nos, házasulandó fiatal emberek! Sose látott az szomorubb napokat a farsangnál, a kinek négyöt eladó lánya van. A papa sokszor megvakarja gondtól megkopaszodott fejét, mikor innen is, onnan is hozzák a számlákat, a melyek mindig csak az „okvetlenül szükségességeknek“ szólnak. Hányszor lejátszódik az a jelenet, melyet Szigligeti „Fenn az ernyő, nincsen kas“ című vígjátékában olyan szépen megörökített, mikor a férj és feleség leányuk jövődöbelijéről beszélgetnek, s a légvárakat építvén természetesen a mostani burorokat, ruhákat stb. nagyon is divatból kimentnek, elavultnak tekintik a férj, illetőleg a papa ersénye rovására és nagy bosszuságára. No igen. Mert a farsangi jelszó: „Szabad a vásár.“ Amde a gyémánt a porban is csak gyémánt marad. Az értéktelen utánzat még a grófi teremben is csak üveg. A portéka szép mázban sem kell, ha úgy is tudják, hogy nem sokat ér.

A bálók egymást érik a fővárosban. Van itt minden A milyen kis egyesület csak létezik, az mind bált ad. Hanem a bálók bálja, a hol a táncosnók csupa bálkirálynőkből állanak, a jogászbál le van

könybe lábadtak megtört szeméi. És mégis húzta, míg hurja el nem szakadt.

— Huzzad csak! — fuldokolta Peti — hadd szakadjon meg az én szívem is, mint a te burod!

És Ferke húzta tovább . . .

Észre se vették a zsvajt, s a futkozást, mi az utcán történt, míg nem rémülve futott be az öreg számadó gazda:

— Peti fiam, a szeretőd a Balatonba ölte magát.

Peti e szomorú szavak hallatára kirohant a füzes alá, de Turi Rózsának csak holttestét hozhatta ki a szöke hullámokból s oda fektette a buja füre, mellé térdelt és úgy zokogott . . .

Most már Turi Gergely sem átalott oda térdelni az egyszerű juhászbojtár mellé. Főlnézett a magas égre, s midőn megcsendült a falu kisdud lélekharangja, megtörtén fuldokolá:

— Hova lett, hova lett az én büszkeségem?!

III.

Ki gyalázta meg az egész „falamiát“?

— Hogyan is van, Ferke, az a nóta? — kérdé hetykén Bokor Pali s kivágott a korcsma kemény asztalára egy ujdonatuj ötös bankót.

— Instállom alássan, sehogy sincs! . . . felelé szomoruan az öreg Ferke cigány s ráhajította fejét rozszant hegedűjére; ez volt egyedüli hű jószág, meg is ígerte neki, hogy sohasem hagyja el.

Hej! pedig máskor egy pohár borért is elhuzta világos reggelig a mulató legényeknek azokat a lelkesítő s szomorú nótákat . . . együtt mulatott velük szilaj jó

véve a műorról. Harmadéve szintén nem tartották meg. Tavaly próbálták feleleveníteni, hanem a régi fényét és élénkségét többé nem tudta visszakapni. Olyan az, mint a régi diszmagyar ruha, mindenki szépnek tartja, de a benne való parázásnak sok akadály van. Régiségtárba került. Tavaly sem volt sem anyagi, sem erkölcsi sikere. A mérleg felbillent. És az idén nem lesz megtartva. Hanem e helyett egy szelebb körü estélyt tartanak, hogy mégis legalább az emléke maradjon annak a régi jó világnak. A juristák azonban szombaton megtartják báljukat.

Azonban sohasem volt még olyan veszedelmes farsangi mulatsága senkinek, mint annak a huszonöt embernek, kik alatt vasárnap a Duna jege beszakadt. A múlt héten a városi tanács megengedte a Duna jégén való átkelést. Vasárnap délután, hogy kimentünk, csak úgy nyüzsgött a sokaság a jégen. Persze tetszett mindenkinek a nem mindennapi járda. Azonban soknak nem tetszett a hamuval és szalmával behintett uton a tolokodás, hanem maguk kerestek átjárót. Ezek aztán valami tiz lépésnyire a parttól beszakadtak. Rémületes volt nézni a segítségért kiabálókat és a víz áramlatával küzdőket, kiknek csak a fejük látszott ki. Szerencsére azonban csaknem valamennyit kimentették. Egy párnak eltűntét azonban még ma is emlegetik, de a vízbe fulltak közül egynek sem találták meg a holt testét. A jeget most rendőrök őrzik, kiknek parancsuk van, hogy senkit se engedjenek a jégre menni.

Ime a böles tanács végzése. Eső után köpönyeg.

Egyébként a mi fővárosunkban semmi nevezetesség. Csak a fővárosi tanácsnak lön nagyobb bosszusága az által, hogy tegnap reggel alig tudunk kimenni a szobából, mert térdig érő hó zárta el a kijárást. A tanács épen most végződött a karácsonyi hó eltakarításával, ráköltött vagy 7000 frtot, most kez heti előlrol és rákölt het még vagy kétszer annyit. No de legalább attól nem félhetünk már, hogy az orunk lefagy, mert a hőmérő rendkívül emelkedett. Aztán azokra a melegedő szobákra sem lesz igen szükségük a szegényeknek, kik eddig már jóformán által dideregtek a telet s a tanácsnak csak most jutott eszébe, hogy ily komor időjárás mellett kifagyhat belőlük a szusz. A mellett meg a hó eltakarításánál még egy pár fillért is kereshetnek.

Mert a természet mégis csak jobban gondoskodik öveiről, mint az ember. Van még, aki gondot visel télen a szegény madarakra.

Fővárosi levelező

Külömfélék.

— *Vidéki előfizetőink tiszteletteljes bizalommal kérjük, hogy a mennyiben lapunkat a jövőben tartani nem akarják, annak előfizetésére magukat nem kötelezzük; lapunk jelen számát már visszautasítani (returozni) sziveskedjenek, hogy ez alapon a példányok nyomtatása s azok szétküldése iránt kellőleg tájékozhatjuk magunkat. — A kiadóhivatal.*

kedvében. Mindig vig volt; de ilyen szomoruan nem látta még senkisémet.

Nagy baja lehetett az öreg Ferkének, most busult életében először . . . azért is esett neki olyan fájdalmasan!

Már három napja nem volt odahaza, nem is meggy többet, nem akarja leányát látni . . . nem akarja annak a porontynak a sirását hallani.

Pedig mennyi reményt kötött ahhoz a leányhoz, az volt neki egyedüli öröme, határtalan boldogsága. Mikor még a porban játszó, gagyogó lányka volt, már akkor a Jóska primás fiának szánta feleségül . . . s el is vette volna az! . . .

De most tönkre van téve, meghiusult minden reménye, oda az aranyos álom, oda a határtalan boldogság; mikor az a gonosz leány meggyalázta az egész „falamiát.“

Nem is tudta Ferke ezt elviselni.

— No, nem húzod, Ferke? — kérdé megütödvé Bokor Pali.

— Nem! . . . mondá ez tompa hangon s fölemelve bozontos fejét, végig jártatá révedező szeméit a kérdőn, azután fölkel, hóna alá csapta a rozszant hegedűt foszlányos nyirettyűjével együtt s kiment a korcsnából egyenesen a hidra, hol a Zala vize halk morajjal ömlik a Balatonba.

Ott megállt . . . kezébe vette még egyszer a hű jószágot s a rozszant hegedűt elkezdett bánatosan szólni . . . sirni . . . zokogni. Talán a szegény Ferkének bubánatos lelke zokogott belőle! A szomorú dallam közepén egyszerre elszakadtak a hurok. Ferke dühében a hid parkányához vágta az az darabokra törve behullott a Balatonba . . . Ferke rémülten nézett utána . . . beváltotta ígését, nem hagyta el a hű hegedűt.

— **A lévai kegyes tanítórendiek tem-** plonában Pirotti Maria Pompilius Nápoly-tartománybeli k. r. áldozópap boldoggá avatásának évfordulója alkalmából f. évi január hó 15., 16 és 17-én ünnepélyes szent misék fognak tartatni, mely alkalmakkor a boldoggá avatottnak sz. ereklyéi köztiszteletnek lesznek kitéve. Ugyanez alkalommal január 16-án délelőtt 9 órakor a műkedvelők ének- és zenekara Kempter C dur miséjét adja elő.

— **Hangverseny.** A lévai dalárda e hó 10-én, tegnap este tartotta meg hangversenyét, a mely igen jól sikerült. Az estély lefolyásáról lapunk jövő számában referálunk.

— Mégis a programm befejezése után élénk kedélyvel megindult tánczoszorbába bepillantottunk s így e hamarosan összeírt névsorral kedveskedünk olvasóinknak: Batizy Gusztávné, Balbach Andrásné, Boleman Jánosné, Boleman Józsefné, Farkas Akosné, Farkas Orbánné, Frankó Istvánné, dr. Frommer Ignáczné, Heinrich Ferenczné, Hliva Jánosné, Hoffmann Ferenczné, Juhász Lászlóné, Juhász Pálné, Kabina Józsefné, Kern Beláné, Koczab Frigyesné, Kolibál Józsefné, Krupplanicz Sándorné, Leidenfrost Gyuláné, Levatic Gusztávné, Lipp Károlyné, Mailáth Istvánné, Marschal Károlyné, dr. Medveczky Károlyné, Medveczky Sándorné, Merkader Alajosné, Mocsy Lajosné, Ordódy Endréné, Puchó I. né, Richter F. né, Rónay G. né, Rudnyánszky Tituszné, Sulyok Béláné, Szabó Lajosné, Sztankay Kálmánné, Toóth Zsigmondné, Thuróczy Lőrinczné, Valló Jánosné, Vosztruha Györgyné; — Balbach Irén, Bobok Mariska, Boleman Ágnes, Gizella és Karola, Farkas Ilonka és Kamilla, Fogler Ilonka, Horváth Emma és Mariska, Juhász Mariska és Jolán, Kolibál Mariska, Konkoly Paula, Krupplanicz Flóra, Leidenfrost Aranka, Lujza és Mariska, Levatic Aranka és Irénke, Lipp Mariska, Makacs Mariska, Mailáth Erzsike és Mariska, Marschal Anna és Gizella, Mocsy Zolna, Puchó I. Rónay A. és I., Rudnyánszky Olga, Szabó Etelka, Ilonka és Lenke, Szecsányi Jusztá, Szilassy Vilma, Sztankay Irma, Thuróczy Erzsike, Udvary Irén, Vosztruha Irén, Wurm Katalin, stb.

— **Ipariskolai könyvtárak.** Az országban eddig főnálló, mintegy 300 alásfokú ipariskolával kapcsolatban ipari szakkönyvtárakat fognak létesíteni. Ez eszmét dr. Bernát István, ipariskolai országos felügyelő karolta fel, kinek az a célja, hogy az inasoknak iskolán kívül is oly olvasmányokat adjon kezébe, melyekből szakismereteiket kibővíthetik és olyan erkölcsi elveket sajátíthatnak el, melyeknek a gyakorlati életben hasznát vehetik. Ezen könyvtárak létesítésének kezdeményezésére a döntő lépések már megtörténtek s az idén körülbelül 50 ilyen könyvtár teljesen berendezve állhat a nagyobb ipariskolák rendelkezésére.

— **Magyar prédikáció Körömczbanján.** Szilveszter estéjén a körömczbanjai magyarajku katholicusok kellemes meglepetésben részesültek: a közszeretnek örvendő, hazafias érzelmű plébános bölcsházi B e l h á z y Imre apát ugyanis a szokásos Szilveszteresti isteni tiszteleten egyházi ékes beszédet mondott magyar nyelven. Városunk

magyarajku közönsége örömmel s hálával fogadta a gondos lelképásztor eme kezdeményezését.

— **Drágasági pótlék.** Mint értesülünk a lévai izr. hitközség képviselőtestülete az iskolájánál alkalmazott tanítók kottejének drágasági pótlékul 50-50 frotot szavazott meg. Örömmel regisztráljuk ezen önmagát dicserő tettet s a közmívelődés érdekében kívánjuk: vajha minden lelkes tanfőrfi működése ilyen s ehhez hasonló elismerésben részesülne.

— **Orvosok statisztikája.** Az emberiség egyik nagy jötevőjének, az orvosi karnak statisztikai összeállítását hozta a napokban egy német szaklap; sietünk abból átvenni a következő, minden művelt embert érdeklő adatokat. Észak-Amerikában 50 millió lakos mellett van 100 ezer orvos, tehát minden 600 lakosra jut egy orvos. Németországban minden 1500 lélekre egy, Franciaországban minden 3000-re, Magyarországon minden 3800-ra s végre Budapesten minden 1000 lélekre esik egy-egy orvos.

— **Megerősítés.** A földmívelésügyi miniszter Lukácsy Imrét, a zsitva-újfalusi földmives iskolánál ideiglenes minőségben alkalmazott segédtanítót, állásában végleg megerősítette.

— **Vásár.** Léván f. hó 5-én tartott vásárra behajtatott szarvasmarha 650 drb; ló: 852 drb; sertés: 166 drb; kecske: 3 drb; birka: 6 drb; szamár: 4 drb; összesen: 1681 drb. — Ezekből eladott szarvasmarha: 544 drb; ló: 116 drb; sertés: 18 drb; kecske: 3 drb; birka: 6 drb; szamár: 2 drb; összesen: 689 drb. — Vételár összege: 48.781 frot 20 kr.

— **Hány nagyobb gyár van Magyarországon?** A múlt év végével megejtett gyárvizsgálat szerint a mezőgazdasági szeszgyárakon és gőzmalmokon kívül, a horvát-és szlavonországi gyárakkal együtt, 1249 nagyobb gyár volt az országban, a melyekből — az iparkamarai terület-beosztás szerint — legtöbb volt a budapestin: 373, utánna a pozsonyin, még pedig 134.

— **Műbor a misénél.** A marseillei püspök a szentszékekhez kérdést intézett a miséből minőségére nézve, mivel Franciaország több vidékén oly beteg bor terem, melyet bizonyos mennyiségű szesz hozzáadása nélkül nem lehet eltartani. Az inkvizíció kongregációja — mint olvassuk — erre nézve azt határozta, hogy lehet ily javított bort is a szent áldozáshoz használni, de csak akkor, ha a belekevert szesz határozottan borból, illetőleg szőlőtermékből származott és nem rug többre tizenkét százaléknál.

— **Nap- és holdfogyatkozások 1891 ben.** Az új esztendőben két nap- és két holdfogyatkozás lesz. Az első napfogyatkozás június 6-án fog beállani. A nap gyűrűsen lesz előfődve. A tünemény nálunk, mint részleges napfogyatkozás lesz látható. A második napfogyatkozás decz. 1-ére esik, részleges lesz és nálunk nem lehet látni. A két holdfogyatkozás közül az első május 28-án mutatkozik, a mikor a hold tányérja teljesen elsötétül, — ilyenek fog látszani nálunk is. Végül

— Itt a számolás ideje. Mit tettünk az esztendőben!

— Vagy úgy! No hát csak számoljunk. Én könnyen készen vagyok a számadással; hanem te, férjem-uram, mit tettél ebben az esztendőben? Büneid száma bele nem férne egy zsákba.

— Nem-e? Te vagy minden bűnöm, mégis beleférsz az ölembe.

— Ejha! Te szent ártatlanság. Nézze meg az ember.

— Hát nem az asszony az eredendő bűn? Habár tagadhatatlan, hogy egy kissé édes bűn. Így aztán nem csoda, ha jól esik az elkárhozás.

— Semmi hízegés! Számoljunk, ha előhozad.

— Édes! Hát'szen én könnyen elszámolok. Egy csók, meg két csók, az épen háromszázharminczhárom és egy fél csók.

— Nem értünk rá most arra. Először számoljuk el a bűnöket.

— A tiedet, édes.

— A magáét, kedves.

— Az ugyan nem tart sokáig.

— Először is: ki járt mindig haza tíz óra után? Persze mindig a kaszinóból, mintha minden este estély lenne. Mindig az a kártya, billiárd, borocska, uram bocsá! És ezért aztán elhanyagolni bennünket, az édes ott-hont. Hát lelkem, férjecském illik ez?

— De mikor az urak mind oda járnak. Ha nem megyek, azt mondják, hogy papucs alatt nyögök. A doktor fiskális ur multkor váltig bizonykodott.

— Annak könnyű beszélni, mert nem várja odahaza senki.

— Nem akar keresztet venni a nyakába.

ugyancsak teljes holdfogyatkozást látunk november 16-án.

— **Kitünő étvágy.** Egy francia mézszáros közjegyző előtt hitelesített fogadást tett, hogy éven át naponta 6 font borjухást megesszik. A fogadás 1500 frankba és az elfogyasztott hus árába megy. A borjухus fontját 8 centimbe számítva, ez 2190 font után szintén kitesz 1752 frankot. A fogadás már tizedik hónapja érvényes és a mézszáros 100 fonttal előre van. Ha a borju súlyát csak 30 kilóra becsülnék, akkor a derek mézszáros egy év alatt 32 borjut eszik meg. Az eddigi jelekből következtetve, bizonyosra lehet venni, hogy megnyeri a fogadást.

— **Hogyan lehet a köszvényt gyógyítani?** Az amerikaiak orvostudománya szédületes magasságra emelkedett: Az új világnak adatott meg, hogy a köszvény megszüntetésére biztos szert nyujtson. A köszvényes ember — írják az amerikai lapok — kalapot tesz a fejére, mely részbe van foglalva; horgonyba foglalt csizmát húz föl, a melybe süritett kénsav van öntve, innen azután fémdrót vezet föl a rézhez. Persze rögtön villamos áram keletkezik, a melynek következtében a köszvényes felugrik és ill a berek, hegyen-völgyön szalad. Így fut 100-150 mértföldet, míg a kénsav el nem fogy. Most már haza írhat, hogy meggyógyult. A ki kételkednék a szer hatásában, próbálja meg magamagán — ezt tanácsolják az amerikai lapok.

— **RÖVID HIREK.** — **Keglevich István gróf,** a ki elvesztvén vagyoni képességét, megszűnt a főrendiház tagja lenni, — mint értesülünk — életfogytig való joggal a főrendiház tagjává fog kineveztetni. — **A királyi család** e napokban hosszabb tartózkodásra Budapestre érkezik. A farsang alatt néhány nagyobb multság is lesz az udvarnál. — **A szerb kormány** a királyi családban levő folytonos viszályok megszüntetése céljából Natalia királynét alighanem száműzi az országból. — **A pápa** az általa minden karácsonykor egy fejedelmi hölgynek ajándékozni szokott arany-rózsát az idén a mi királynénknak ajándékozta. — **A Balaton tava** befagyott és a hatalmas jégpánczélon rendes kocsiközlekedés foly a két part között. — **A közoktatásügyi** és pénzügyi miniszterek abban állapotok meg, hogy a tanítói nyugdíjilletékeket ez évtől kezdve az adóhivatalok szedjék be. — **Esztergomban** a mult napokban tartott értekezleten elhatározták, hogy Mailáth György főispánnak tíz éves főispáni működésének évfordulója alkalmából április havában diszközgyűlést fognak tartani és le fogják leplezni a főispán arcképét.

APROSÁGOK.

— Rovatvezető Zuhany.

Divatos vallomás. Fialat ember egy hölgy előtt térdelve. — Kisasszony! Miután apám az ön atyjával tisztázta a pénz kérdését, engedje bevalanom, hogy kimondhatatlanul szeretem önt!

Vasuton. Utas: Kérek jegyet... — Pénztáros: Jobb lenne, ha estég várna. Akkor vegyesvonat jön s az olcsóbb egy frottal. — Utas (magában): Ha egy fél napot várok, nyerek 1 frotot.

— Micsoda! (A menyecske meghuzza a férje szakállát).

— Akartam mondani, édes, az ölebe.

— Az már más.

— Tehát szent a béke. Adj hát egy csókot.

— Először igérd meg, hogy tíz óra előtt pontosan hazajössz.

— Jól van. Igérem. Hazajövök és már hét óra után úgy fogok aludni, mint a bunda.

— Azt nem mondtam.

(Pauza. A férj megcsókolja az asszonykát és nevet).

— Vége van a számadásnak?

— Ohó! Hát a konyhapénzemet márt nem adta ki rendezesen?

— De kifizettem csókban.

— Aból nem lehet megélni.

— Nem-e? Megélnék csókból, csak egy kis auflagot rája.

— De ez még mind semmi.

— Még több is van!

— Van még.

— De még mennyi. Engem nem szerrettél igazán.

— Ugyan édes! Ez már nem tartozik a számadáshoz!

— De inkább nagyon is odatartozik. Én velem nem is törődöl ugy-e? Mikor még lányok vagyunk, akkor olyanok hozzáuk ezek a férfiak, mint a falat kenyér. De mikor elve-znek, olyanok, mint az ördögök.

— De édes!

— Nem vagyok édes, mert tele vagyok keserűséggel. Mikor ugy későn jössz haza, mindig felteszem magamban, hogy egyszer már kedvemre kipörölöm magamat. (Szájára teszi kezét).

— Az ám. Mikor bedugja borzas fejét az ajtón és azt mondja, piczi kis feleség! hát

— hátha tovább várnék? — Hangosan: — Há kérem, hány napig kellene várnom, hogy egészen ingyen utazhassam? — Pénztáros: Az ítélet napig.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Pályázat.

A lévai „Nöegylet“ által fentartott „Stefánia-árvaház“-ban a felügyelőnöi állás megüresedvén, arra ezennel pályázat hirdetik. Az állással egybekötött teendőkről és javadalmazásról alóliat titkár ad felvilágosítást. A közönség erkölcsi bizonyítványával, esetleg az eddigi működéséről szóló okmányokkal felszerelt s a nöegylet választmányához címzett folyamodások f. hó 20-ikáig nyujtandók be az egylet alelnökénél Szakmáry Endréné urnónél.

Léván, 1891. évi január 10.

Kriek Jenő
nöegyleti titkár.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET

A flokszeravédekezés terén felmerülő kérdésekkel tárgyilagosan és szakszerűen foglalkozik a „Szőlészeti és Borászati Lap“, mely hazánkban az egyedüli önálló és független szaklap. Ujévtől kezdve már a 12-ik évfolyamba lépett s ez idő alatt a művelt olvasó szőlőtermelőknek nélkülözhetetlen házi barátja lett. Melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe is. A „Szőlészeti és Borászati Lap“ megjelen Kassán minden hó 1-én, 10-én és 20-án, Maurer János borászati író szerkesztésében. Előfizetési ára egy évre csak négy forint. Mutatóvány-számokat szivesen küldenek.

Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 7 frot 50 kr., 7 frot 70 kr. Kétszeres 6 frot 50 kr. 6 frot 80 kr. Rozs 6 frot 60 kr. 7 frot — kr. Arpa 6 frot. 50 7 frot — kr. Kukoricza 6 frot. — 6 frot 50 kr. Bab 6 frot 50 kr. 7 frot — kr. Zab 6 frot 20 kr. 6 frot 50 kr. Lencse 7 frot — kr. 7 frot 50 kr. Köles 4 frot — kr. 4 frot 50 kr.

Nyilttér.

Fekete, fehér és szines selyem-szővetek 60 krtól egész 15 frot 65 krig méterenként, sima és válogatott (különböző színben és mintában) küld vég és darabszámra bérmentve és vámmentesen **Henneberg G.** (cs. és kir. udv. szállító gyári raktára **Zürichben**. Minták postafordultával. **Levelekre Svájcban 10 kros bályag ragasztandó.**

ugy elszégyenlem magamat, hogy ijedtemben a takarót a fejemre húzom. Ez nem illik. Igy kizsákmányolni gyöngeségünket, mikor ugy is tudja, hogy az övé vagyunk egészen.

— Azért haragszol, mert szeretsz?

— Nem igaz a? Be is bizonyítom neked, mert elválnék.

— Ohó! Nem megy az oly könnyen. Megjavulok.

— Késő.

— Hét órára rendezem itthon leszek. Pontosan kiadom a konyhapénzedet. Kifizetem a számládat. Nem kártyázom többé.

— Bánom is én, miattam meglehet.

— No ez szép elszámolás. Ez a számla csakugyan fizetve.

— Maga csak szekiroz engem. Én nem türom; olválok. Igen is. (A mellékszobából gyereksírás hallatszik).

Mindketten felugornak.

— Én elviszem a fiamat.

— Ohó, asszony! Az az én fiam. Én rám ütött.

— Igen is nem. Mert a szeme az enyém. Az ajka is enyém.

— De hátha megnő és olyan bajusza lesz, mint nekem.

— Ugyan menj. Miféle ostobaság ez?

— Majd elviheted a másikat.

— Melyiket?
(Az asszonyka hozza a gyereket).

— Itt van. Ugy rugdálkozik, mint egy kis csikó. Ez is csak olyan gonosz lesz, mint az apja.

— Hát a számadásnak vége?
— Rossz ember. Ez egyszer elengedem.
Számadó Laczi.

Ott lenn talán elfeledte, hogy az a leány meggyalázta az egész „falamiát!“

A szép holdvilágos, nyári estéken, ha a langy fuvalmu szellő megrezenti a berényi füzes alatti nádast, az oly titkoszerű, méla hangot hallat; azt mondják a halászok, hogy a szép Balaton lakói mulatnak ott, az öreg Ferke cigány szomorú nótái mellett.

Szalay Gyula.

Durva deszkakoporsót . . .

Durva deszkakoporsót
Visznek a temetőbe.
Ki az, a ki elpihent,
Senki se tud felőle.

Nem hagyott örökséget:
Mért sírnának utána?
Valamikor ism ítélt,
Volt sok drága barátja.

Házánál nagy lakoma,
Nagy dárídó folyt egyre,
Zenezónál a vendég
Vig tánczra kerekedve.

Mig szárnyra kerekedett
Az egész nagy vagyona.
Elfogyott a jó barát,
Elfogyván a lakoma.

Azt se tudják: volt e, nem? . . .
Viszik a temetőbe.
A cigány az egyedül,
A ki ingyen hegedül,
S könyvet hullat fölőtte.

Vereényi György.

Elszámolás az év végén.

— Jelenet —

— Édes feleség!

— Hallom.

— Gyere ide. Ül az ölembe!

— Közönség, nem kérek belőle.

Január 11.

E rovatban minden szó egyszeri beiktatása 3 krba kerül; helyesírásban — a lakás megjelölésével — a hirdetés minden egyes sora mellett — fizetendő minden egyes sora beiktatásért 3 kr.

KIS HIRDETÉSEK.

Hirdetésekre bővebb felvilágosítást Nyitrai és társa kiadószög ad, ki levelelbeli tudakozásra postabélyeg beküldése nélkül azonnal válaszol.

Barsi Naptár 1891. évre

Barsvármegye egyházi hatóságának — az ideai évfolyam kibővítve a beszteczébenyai egyházmegyéhez tartozó róm. kath. papság — czimtarával, a polgári, katonai hatóságok, intézetek, egyesületek, tanintézetek, orvosok, ügyvédek stb. névlajstromával

már megjelent

és 45 kr. előleges beküldése mellett bérmentesen szállítja a kiadó

Nyitrai és Társa könyvkereskedése, Léván.

Miért kedvelik annyira a Horgony-Kőépítő szekrényeket? Mert nem válnak értéktelenné egy néhány nap múlva, mint a többi játékszerek, hanem a gyermekeknek évek hosszú során át mulató és oktató foglalkozási szerül szolgálhatnak, és a hosszú időtartamot tekintetbe véve a legolcsóbb játékszerek. Továbbá, mert az igazán pompás minták utánépítése a szülőknek is kellemes mulatságot szerez és minthogy mindegyik szekrény szabályszerűen kiegészíthető.

nincs többé fogfájás! Tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvize, fogpora és fogpásztájának használata mellett. 2 arany érem: Brüssel 1880, London 1884. A legmagasabb kitüntetések. Boursaud Péter 1873. évben feltalált. A tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvizének naponta kétszer néhány cseppet vízbe téve, megakadályozza és gyógyítja a fogak odvasságát, melyeknek felharsogást és szilárságot kölesimoz, a memyiben a foghúst erősíti, s teljesen egészségessé változtatja.

Minek Postya? Minek Bécsbe? mikor nálam mindent elő. 50 krajczáros részletfizetésre. HOWE, ANGER, WILSON, SINGER, WEHLER. Varrógépeket. 5 évi jótállás mellett kaphatnak. Családi czeleokra 5 évi jótállás mellett Singer gépeket adjuk 36 frtért. Használt Singer gépek bocsátásukra, vagy igazítottatunk juttányos áron. Géptűk, részek és csónak találhatók. FISCHER MKSA kereskedése Léván.

SEGUIN BORDEAUX Croix de Segney. Kapható: minden gyógyszerárban és nagyobb fűszerüzletben.

Pserhofer J-féle gyógyszerár. Eécsben, I. ker. Singerstrasse 15. sz. a. „zum goldenen Reichsapfel.“ Vértisztító labdacok, elzött általános labdacok neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezék betegség, melyben labdacok csodás hatásukat szerszeresen be nem bizonyították volna. Evtizelek óta ezen labdacok általános eljedsének örvöndenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszertől készlet nem volna található.

KÉPES CSALÁDI LAPOK Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes heti lap. Szerkeszti: Brankovics György. Főmunkatárs: Váradai Antal. Előfizetési ára: a „Hölgyek Lapja“ cz. divatmelléklettel s a Regénymelléklettel együtt Egész évre 6 ft. Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr.